

Motto van Cors de Lint: 'Op je hoogtepunt stoppen en de koers verleggen'

Tekst: Paul Knijff en Jan Sol

Waarom de vader van Cors de Lint als dierenarts in Epe neerstreek, weet Cors niet zeker. Hij denkt zelf dat senior via kerkelijke contacten een tip had gekregen.

Zijn vader ging in 1932 op de motorfiets kwartier maken. Hij wist dat de plaatselijke oudere dierenarts Van Goor zijn praktijk wilde gaan beëindigen. Van Goor had geen oren naar enige vorm van samenwerking of overdracht. Vader De Lint besloot zich vrij te vestigen. Dat was het begin van een periode van zeven decennia veterinaire dienstverlening in Epe en omstreken van hemzelf en later twee van zijn zonen: Cors en Peter. Inmiddels is het plaatselijke veterinaire landschap verkaveld. 'De Lint' is er niet langer synoniem voor 'dierenarts'.

Al snel werd De Lint sr. aangesteld als hoofd van de vleeskeuring in de gemeente Epe. Het legde een stevig fundament van waaruit de praktijk een grote bloei kon doormaken. Het maakte vader De Lint ook onmisbaar, waardoor hij in oorlogstijd kon doorgaan met zijn werk. Er waren in die tijd opvallend veel 'noodslachtingen'. Duitsers wilden daar geen vlees van. Het werd uitgepond en het kwam beschikbaar voor de burgerbevolking. De jongens De Lint en vriendjes gingen vaak mee de praktijk in. Niet altijd tot genoegen van de veehouders. Na de visite claxonneerde senior één keer. Degenen die niet direct opdoken, konden naar huis lopen. In de jeugd van Cors waren er geregeld assistenten die hielpen bij het massawerk. Het was altijd druk en gezellig in huize De Lint. Niets was zijn moeder te veel.

Cors de Lint in de maatschap

Cors besloot in 1956 diergeneeskunde te gaan studeren. Zijn militaire diensttijd onderbrak de studie. In 1958 nam hij die weer op. Hij studeerde in recordtijd af (1962). In Epe werd met smart op hem gewacht.

Met de komst van Cors in 1962 werden er vernieuwingen ingezet. De keizersnede bij het rund. Een jarenlange vreedzame en praktische samenwerking met de veeverloskundige. Bedrijfsbegeleiding op varkensbedrijven. Meer aandacht voor gezelschapsdieren. Nadat De Lint sr. met pensioen ging, kwamen Arie Plaisier en daarna Peter de Lint in de maatschap. Cors vertrok naar Canada in 1978. Hij liet iets moois achter

dat in goede handen was. Paul Knijff, medeauteur van dit interview, volgde Cors de Lint op.

Verdere loopbaan in British Columbia

Gevraagd naar zijn beweegredenen om de praktijk te verlaten zegt Cors: "Ik wilde er op mijn top een punt achter zetten. Bovendien was ik met name geïnteresseerd in de varkenshouderij. In Epe had ik al een soort proefstal met varkens. Ik wilde ideeën ontwikkelen en in de praktijk brengen. Mijn echtgenote Ank wilde die droom niet in de weg staan. Zij zag ook kansen om in de nieuwe situatie een rol te spelen."

Het echtpaar De Lint had zich in 1977 in Canada georiënteerd.

Aanvankelijk in Ontario en Alberta. Een persoonlijke uitnodiging van een Friese Canadees bracht hen ook naar British Columbia. Daar was de zelfvoorzieningsgraad van varkensvlees slechts 23 procent. Ank bepaalde de keuze, in BC moest de zeugenstal komen. Ze kozen een partner, kochten land en de stallen werden gebouwd nog voor ze met hun drie zonen emigreerden.

Terwijl Ank zich, met behulp van personeel, gepassioneerd ontfermde over de zeugen, raakte Cors meer en meer betrokken bij advieswerk (zelfs tot in China) op het gebied van bedrijfsmanagement en stallenbouw. Het advieswerk ging zelfs zo ver dat er een beroep op Cors werd gedaan om te participeren in een slachthuis. Daar is hij ingestapt en dat is een succes geworden. De markt in Vancouver was zeer rendabel, vooral de Chinese markt was uiterst winstgevend. Hun slachthuis was moderner en klantvriendelijker dan de andere en er waren goede afspraken met de boeren over prijzen en levering. De tijd tussen verdoven en verbloeden was bij hen veel korter, diervriendelijker, met minder stress en efficiënter omdat er minder drip optrad. Na zestien jaar heeft Cors zijn aandeel verkocht.

Een van de veevoederbedrijven wilde meer afzet. De zelfvoorzieningsgraad in BC was inmiddels gestegen tot 30 procent, maar ze wilden meer. Cors adviseerde bij het opzetten van een zeugenbedrijf met 2.500 dieren in twee units waarvan de gespeende biggen elders werden afgemest in units van 600 dieren. Voor alle bedrijven werd inrichtingsmateriaal ingevoerd vanuit Nederland dat op dat gebied voorlag op Canada.

Een ander succesje was de 'Canadese strooiselstal' die in Nederland wordt geroemd vanwege zijn milieu- en diervriendelijkheid. Dit fenomeen is bedacht door Cors de Lint. Hij is er 'boer van het jaar' mee geworden in BC! Onderscheiden door de dierenbescherming aldaar. Helaas is het niet

het succes geworden dat het had kunnen zijn. Volgens Cors zijn varkenshouders onvoldoende bereid hun management aan te passen. Het werken als consultant voor varkensbedrijven gebaseerd op de ervaring met bedrijfsbegeleiding in Nederland, in combinatie met zijn veterinaire achtergrond en zijn ontwikkelde kennis via zijn proefstal in NL en zijn zeugenbedrijf in Canada, hebben in grote mate bijgedragen aan het succes als managementconsultant. In 1978 waren de lokale dierenartsen niet erg geïnteresseerd en kundig in de varkenshouderij. Cors zat niemand in de weg. Hij beschouwt zichzelf als eenoog, koning in het land der blinden.

Nationaliteiten

Cors is Canadees geworden. Ank niet: "Je weet nooit wat er gebeurt. Twee van onze drie kinderen zitten in Nederland." Ze heeft nu wel twee paspoorten. "Dat kan, omdat ik met een Canadees ben getrouwd", zegt ze met een glimlach.